

Dues danses mediterrànies

Dos danzas mediterráneas

Two Mediterranean Dances

Per a quintet de vent

Para quinteto de viento

For Wind Quintet

Pour quintette à vents

Für Bläser-Quintett

Laura Llorca

Dues danses mediterrànies per a quintet de vent

1a edició: febrer de 2007

© **Laura Llorca**

© **Drets per aquesta edició cedits a: DINSIC Publicacions Musicals, S.L.**
Santa Anna 10, E 3a - 08002 Barcelona

Disseny coberta: Ludovica Mosca, *Esclat*, (A.S.P.)

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

Imprès a: QualityImpres

Comte Güell 24-28 - 08028 Barcelona

Dipòsit legal: B-25.783-2007

ISMN: M-69210-472-8

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprografia i el tractament informàtic, així com també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.

Santa Anna, 10, E 3a - 08002 Barcelona

Telf. 34 93.318.06.05 - Fax 34 93.412.05.01

e-mail: dinsic@dinsic.com www.dinsic.cat

www.dinsic.com - www.dinsic.es

Pròleg

“Dues Danses Mediterrànies”, escrites per a la clàssica formació de Quintet de Vent, és una obra el llenguatge estilístic de la qual correspon a l'estètica de principis del s.XX, amb l'escriptura ben intel·ligible i amb un marcat caràcter de dansa, inspirat molt especialment en l'Strawinsky de “La Consagració de la Primavera” i, malgrat això, amb sonoritats i ritmes pròpiament de la tradició mediterrània, tot fusionant aquell estil amb el de Falla.

Cada un dels cinc instruments posseeix un

caràcter ben definit, i porta durant cada dansa el seu ritme i melodia particular, la qual no acostuma adoptar un altre instrument. D'aquesta manera, la melodia va unida al timbre i possibilitats de cada entitat sonora. La primera dansa, potser la més espanyola, deixa entreveure, entre el seu ritme tranquil i una mica melangiós, de pulsació continuada i quasi obstinada, un lament gitano. La segona, frenèticament ràpida i energètica, de ritme irregular però clar, té un estil més strawinskià, però sense deixar de mostrar un caràcter clarament espanyol.

Prólogo

“Dos Danzas Mediterráneas”, escritas para la clásica formación de Quinteto de Viento, es una obra cuyo lenguaje estilístico corresponde a la estética de principios del s. XX, con su escritura bien inteligible y con un marcado carácter dancístico, inspirado muy especialmente en el Strawinsky de “La Consagración de la Primavera” y, sin embargo, con sonoridades y ritmos propiamente de tradición mediterránea, fusionando aquel el estilo con el de Falla.

Cada uno de los cinco instrumentos posee un

carácter bien definido, llevando durante cada danza su ritmo y melodía particular, la cual no suele tomar otro instrumento. Así, la melodía va unida al timbre y posibilidades de cada entidad sonora. La primera danza, quizá la más española, deja entrever, entre su ritmo tranquilo y algo melancólico, de pulso continuo y casi obstinado, un lamento gitano. La segunda, frenéticamente rápida y enérgica, de ritmo irregular pero claro, tiene un estilo más strawinskyano, pero sin dejar de translucir un carácter claramente español.

Prologue

Two Mediterranean Dances for wind quintet is written in a stylistic language which corresponds to the beginning of the twentieth century. It is an intelligible style with a clear dance character to it, and it is inspired especially by the Rite of Spring of Stravinsky. However, the sonorities and rhythms are Mediterranean, also with a clear connection to De Falla.

Each one of the five instruments has its own clearly defined character throughout the piece, and each speaks with its own particular rhythm

and melody, which no other instrument can take. In this way, melody is linked to instrumental timbre and the sonorous possibilities of each instrument. The first dance, probably the piece of the two that is in a clear “Spanish” style, gives the feeling of a gypsy lament with its calm, somewhat melancholy, but obsessive rhythm. The second dance, a frenetically rapid and energetic piece, with a clear rhythmic feel throughout the meter changes, is written in a Stravinskian style, but without losing its Spanish character.

al Quintet de vent "Solistas de Sevilla"
al Quinteto de Viento "Solistas de Sevilla"

(2000)

♩ = 66

p

simile

mp cantabile

simi

simile

simile

cresc.

134

Fl. *f* *f cantabile*

Ob. *f* *f cantabile*

Cl. *f* *mf nat.*

Hn. *f*

Bn. *f*

138

Fl. *p*

Ob. *mf*

Cl. *f cantabile*

Hn. *f cantabile*

Bn. *f cantabile*

144

Fl. *f* *f* *sf* *mf cantabile*

Ob. *mf cantabile*

Cl. *mf cantabile*

Hn. *sf* *mf cantabile*

Bn. *sf* *mf cantabile*